

organs stilling i dag som et centralt rådgivende organ i strandbyggelinjesagerne. Man har fundet, at det ville være værdifuldt indtil videre, at naturfredningsrådet fortsat har opgaver på dette område. Der er ikke foreslået særlige regler om overfredningsnævnets behandling af klagen.

Spørgsmål 35:

Der anmodes om en nærmere redegørelse for udtrykket „sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende landvegetation“ i forslagets § 46, stk. 1.

Ad spørgsmål 35:

Til bevarelse af spørgsmålet skal henvises til den meget udførlige redegørelse for udgangspunktet for strandbyggelinjens beregning i naturfredningskommissionens betænkning side 224 ff. og 236. Udtrykket „sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende landvegetation“ er en tilsigtet redaktionel klargørelse af den nuværende bestemmelses formulering i § 25, stk. 1: „på de for græsvækst blottede strandbredder . . .“ Den nye formulering medfører således ikke realitetsændringer. Man har ønsket at opretholde et uændret udgangspunkt for beregningen af den nu for en menneskealder siden etablerede strandbyggelinje.

Spørgsmål 36:

Der anmodes om en nærmere redegørelse og begrundelse for forbuddet mod beplantning og hegning i forslagets § 46, stk. 1, nr. 2. Der henvises til vedlagte henvendelse fra Kay Langvad, der mener, at et forbud mod beplantning eller indhegning af en sårbar klitskrænt er urimelig og skadelig, samt til henvendelse fra Kay Langvad og Axel Kristensen, der også mener, at det er urimeligt, at man ikke skulle kunne beplante en klitskrænt.

Ad spørgsmål 36:

Der henvises til naturfredningskommissionens betænkning side 226-227. Forbuddet må i overensstemmelse med det i betænkningen anførte ses som et led i bestræbelserne på at opnå en kontrol med, hvad der sker med kystlandskaberne. Disses omformning gennem beplantning vil undertiden kunne være uheldig, og tilsvarende gælder,

at hegning f. eks. med raftehegn vil kunne medvirke til, at landskabsbilledet lukkes. Bestemmelsen i § 46, stk. 1, nr. 2, omfatter efter hele hensigten med § 46 foranstaltninger, der ændrer den bestående tilstand og altså ikke genplantning af træer endside af marehalm. Processuelt har bestemmelsen heller ikke ganske samme karakter som bestemmelsen i nr. 1, jfr. at naturfredningsrådet ikke er klageberettiget med hensyn til afgørelser efter nr. 2. Med hensyn til klitter og klitskrænter vil disse, hvor de er bevoksede med marehalm og lign., altså med strandbevoksning, allerede efter den nugældende naturfredningslovs § 23 være åbne for færdsel til fods, således at det er forbudt at opsætte hegn, der kan være „til hinder for den frie færdsel eller i det hele foretages noget, der vil være til væsentlig ulempe for almenhedens ret hertil“. Såfremt imidlertid en klitformation eller andre landskabelementer direkte trues af en eller anden grund, må det antages, at fredningsnævnet vil være indstillet på de fornødne dispensationer.

Spørgsmål 37:

Danske Elværkers Forening går i vedlagte henvendelse ud fra, at det i ganske specielle tilfælde vil være muligt at opsætte el-master inden for strandbyggelinjen. Ministeren anmodes om at kommentere dette.

Ad spørgsmål 37:

Efter gældende praksis har ministeriet efter en undersøgelse af sagen i hvert enkelt tilfælde godkendt opstilling af transformatorstationer o. lign. anlæg søværts strandbyggelinjen, hvor dette måtte anses for at være af væsentlig, driftsmæssig betydning. Spørgsmålet om placering af sådanne anlæg har især rejst sig, hvor el-ledninger eller kabler er ført ind til kysten. Det må antages, at fredningsnævnet og evt. overfredningsnævnet i fremtidige sager om opstilling af el-master søværts strandbyggelinjen vil følge lignende synspunkter, og man er af den opfattelse, at det ville være uheldigt at indføre særregler for enkelte virksomheder o. lign.

Spørgsmål 38:

Der anmodes om en nærmere begrundelse for forslagets § 47, stk. 5.